

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o državljanstvu Republike Slovenije obsega:

- Zakon o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I z dne 25. 6. 1991),
- Zakon o dopolnitvi zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 30/91-I z dne 14. 12. 1991),
- Zakon o spremembi in dopolnitvi zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 38/92 z dne 1. 8. 1992),
- Odločbo o razveljavitvi 41. in 13.a člena zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 61/92 z dne 24. 12. 1992),
- Odločba o razveljavitvi 28. člena zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 61/92 z dne 24. 12. 1992),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 13/94 z dne 10. 3. 1994),
- Odločbo o razveljavitvi tretjega odstavka 40. člena zakona o državljanstvu Republike Slovenije, kolikor se nanaša na razlog nevarnosti za javni red, določen v 8. točki 10. člena tega zakona (Uradni list RS, št. 59/99 z dne 23. 7. 1999),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o državljanstvu Republike Slovenije – ZDRS-Č (Uradni list RS, št. 96/02 z dne 14. 11. 2002),
- Zakon o državljanstvu Republike Slovenije – uradno prečiščeno besedilo – ZDRS-UPB1 (Uradni list RS, št. 7/03 z dne 23. 1. 2003),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državljanstvu Republike Slovenije – ZDRS-D (Uradni list RS, št. 127/06 z dne 7. 12. 2006),
- Zakon o državljanstvu Republike Slovenije – uradno prečiščeno besedilo – ZDRS-UPB2 (Uradni list RS, št. 24/07 z dne 20. 3. 2007),
- Zakon o dopolnitvah Zakona o državljanstvu Republike Slovenije – ZDRS-E (Uradni list RS, št. 40/17 z dne 21. 7. 2017).

ZAKON O DRŽAVLJANSTVU REPUBLIKE SLOVENIJE

(neuradno prečiščeno besedilo št. 11)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon določa načine in pogoje pridobitve ter prenehanja državljanstva Republike Slovenije.

2. člen

Državljan Republike Slovenije, ki ima tudi državljanstvo tuje države, se na območju Republike Slovenije šteje za državljana Republike Slovenije, če mednarodna pogodba ne določa drugače.

II. PRIDOBITEV DRŽAVLJANSTVA

3. člen

Državljanstvo Republike Slovenije se pridobi:

1. po rodu,
2. z rojstvom na območju Republike Slovenije,
3. z naturalizacijo, to je s sprejemom v državljanstvo na podlagi prošnje,
4. po mednarodni pogodbi.

1. Pridobitev državljanstva po rodu

4. člen

Po rodu pridobi državljanstvo Republike Slovenije otrok:

1. če sta ob njegovem rojstvu oče in mati državljana Republike Slovenije;
2. če je ob njegovem rojstvu eden od staršev državljan Republike Slovenije, otrok pa je rojen v Republiki Sloveniji;
3. če je ob njegovem rojstvu eden od staršev državljan Republike Slovenije, drugi pa je neznan ali je neznanega državljanstva ali je brez njega, otrok pa je rojen v tujini.

5. člen

V tujini rojeni otrok, katerega eden od staršev je ob njegovem rojstvu državljan Republike Slovenije, drugi pa je tuj državljan, pridobi po rodu državljanstvo Republike Slovenije, če je do dopolnjenega 18. leta starosti priglašen kot državljan Republike Slovenije ali če se do dopolnjenega 18. leta starosti dejansko za stalno naseli v Republiki Sloveniji z roditeljem, ki je državljan Republike Slovenije.

Priglasitev iz prejšnjega odstavka ni potrebna, če bi otrok ostal brez državljanstva.

Otroka lahko priglasijo za državljana Republike Slovenije tisti od staršev, ki je državljan Republike Slovenije. Če je otrok pod skrbništvom, ker nima staršev ali jim je odvzeta roditeljska pravica ali poslovna sposobnost, ga lahko priglasijo skrbnik, ki je državljan Republike Slovenije, s soglasjem centra za socialno delo.

6. člen

Državljanstvo Republike Slovenije pridobi oseba, rojena v tujini, starejša od 18 let, ki do dopolnjenega 36. leta starosti da izjavo, da se priglašajo kot državljan Republike Slovenije in izpolnjuje naslednja pogoja:

1. da je od njenega rojstva do dane izjave eden od staršev državljan Republike Slovenije oziroma da je bil državljan Republike Slovenije do smrti, če je umrl pred dano izjavo,
2. da ji po dopolnjenem 18. letu starosti državljanstvo Republike Slovenije ni prenehalo na podlagi odpusta, odreka ali odvzema.

Izjava o priglasitvi iz prvega odstavka prejšnjega člena in prvega odstavka tega člena se lahko vložijo pri diplomatsko-konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini, upravni enoti ali ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Če organ ni pristojen za vpis matičnih dejstev, mora vlogo najpozneje v petih dneh odstopiti pristojnemu organu in o tem obvestiti vložnika vloge.

7. člen

Pod pogoji iz 4., 5. in 6. člena tega zakona pridobi s posvojitvijo državljanstvo Republike Slovenije tudi posvojenec – tujec, če je vsaj eden od posvojiteljev državljan Republike Slovenije in če se po predpisih države, katere državljan je posvojenec, s posvojitvijo vzpostavi med posvojiteljem in posvojencem enako razmerje, kot je razmerje med starši in otroki (v nadaljnjem besedilu: popolna posvojitev).

8. člen

Za pridobitev državljanstva po 5. in 7. členu tega zakona se za otroka, starejšega od 14 let, zahteva tudi njegova privolitve.

Oseba, ki pridobi državljanstvo Republike Slovenije po določbah 4., 5., 6., 7. ali 9. člena tega zakona, se šteje od rojstva za državljana Republike Slovenije.

2. Pridobitev državljanstva z rojstvom na območju Republike Slovenije

9. člen

Državljanstvo Republike Slovenije pridobi otrok, ki je rojen ali najden na območju Republike Slovenije, če sta oče in mati neznana ali ni znano njuno državljanstvo ali pa sta brez državljanstva.

Otroku, ki je pridobil državljanstvo Republike Slovenije po prejšnjem odstavku, na zahtevo staršev preneha državljanstvo Republike Slovenije, če se do dopolnjenega 18. leta starosti ugotovi, da so starši tuji državljanji. Državljanstvo mu preneha z dnem vročitve odločbe.

3. Pridobitev državljanstva z naturalizacijo

10. člen

Pristojni organ lahko osebo, ki prosi za naturalizacijo, po prostem preudarku sprejme v državljanstvo Republike Slovenije, če je to v skladu z nacionalnim interesom. Pri tem mora oseba izpolnjevati naslednje pogoje:

1. da je dopolnila 18 let;
2. da ima odpust iz dosedanjega državljanstva ali da izkaže, da ga bo dobila, če bo sprejeta v državljanstvo Republike Slovenije;
3. da dejansko živi v Sloveniji 10 let, od tega neprekinjeno zadnjih 5 let pred vložitvijo prošnje in ima urejen status tujca;
4. da ima zagotovljena sredstva, ki njej in osebam, ki jih mora preživljati, zagotavljajo materialno in socialno varnost;
5. da obvlada slovenski jezik za potrebe vsakdanjega sporazumevanja, kar dokaže s spričevalom o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenščine na osnovni ravni;
6. da ni bila pravnomočno obsojena na nepogojno zaporno kazen, daljšo od treh mesecev, ali da ji ni bila izrečena pogojna obsodba na zaporno kazen s preizkusno dobo, daljšo od enega leta;
7. da ji ni bila izrečena odpoved prebivanja v Republiki Sloveniji;
8. da njen sprejem v državljanstvo Republike Slovenije ne predstavlja nevarnosti za javni red, varnost ali obrambo države;

9. da ima poravnane davčne obveznosti;
10. da da prisego o spoštovanju svobodnega demokratičnega ustavnega reda, ki je utemeljen v Ustavi Republike Slovenije.

Šteje se, da je pogoj iz 2. točke prejšnjega odstavka izpolnjen, če je oseba brez državljanstva, če dokaže, da ga po zakonu njene države izgubi s samo naturalizacijo ali če dokaže, da tuja država ne odloči o vlogi za prenehanje državljanstva v razumnem roku. Šteje se, da država ne odloči v razumnem roku, če je oseba vlogo za prenehanje državljanstva pri pristojnih organih vložila najpozneje v 60 dneh po izdaji zagotovila, in je v dveh letih od vročitve zagotovila storila vse potrebno za uspešno dokončanje postopka pri pristojnih organih matične države. Če dokaže, da njena država ne daje odpusta ali, da prostovoljno pridobitev tujega državljanstva šteje za nelojalno dejanje, ki je sankcionirano v njenih predpisih, zadošča izjava prosilca, da se odreka tujemu državljanstvu, če bo pridobil državljanstvo Republike Slovenije. Dokaza o izpolnjevanju 2. točke prvega odstavka tega člena ni treba predložiti državljanu države članice Evropske unije, če obstaja med državama vzajemnost.

Obvezni preizkus znanja slovenskega jezika iz 5. točke prvega odstavka tega člena opravi oseba, ki prosi za sprejem v državljanstvo, pred strokovno komisijo, ki jo imenuje Vlada Republike Slovenije in ki določi tudi kriterije za pisni in ustni preizkus znanja slovenskega jezika.

Šteje se, da je pogoj iz 5. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen:

1. če je oseba končala osnovno šolo v Republiki Sloveniji;
2. če je oseba uspešno dokončala javnoveljavni program srednješolskega izobraževanja v Republiki Sloveniji;
3. če je oseba v Republiki Sloveniji pridobila izobrazbo na VI. ali VII. stopnji oziroma končala visokošolski ali univerzitetni študij po 25. 6. 1991;
4. če je oseba starejša od 60 let in dejansko živi v Sloveniji 15 let;
5. če je oseba končala osnovno ali srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom na območjih, na katerih živijo pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah.

Pogoj iz 5. točke prvega odstavka tega člena izpolnjuje tudi oseba, ki je nepismena, se pa govorno sporazumeva v slovenščini, kar dokaže s potrdilom o uspešno opravljenem izpitu iz govornega sporazumevanja v slovenščini na osnovni ravni. Pogoja iz 5. točke prvega odstavka ni treba izpolnjevati osebi, ki zaradi okvar zdravja, ki onemogočajo vsakdanje sporazumevanje, ni sposobna opraviti izpita v zahtevani obliki. Dokaz o izpolnjevanju tega pogoja, ob zatrjevanem dejanskem stanju nezmožnosti opravljanja izpita, se izvede z izvedencem. Stroški, ki nastanejo zaradi izvedbe tega dokaza, so breme osebe.

Če je uveden kazenski postopek za kaznivo dejanje iz 6. točke prvega odstavka tega člena, organ, pristojen za odločanje o sprejemu v državljanstvo Republike Slovenije, prekine postopek do pravnomočne odločitve v kazenskem postopku.

Šteje se, da je pogoj iz 6. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če so podani pogoji za izbris obsodbe iz kazenske evidence.

Šteje se, da oseba dejansko živi v Republiki Sloveniji, če je fizično prisotna na njenem ozemlju, in je tu središče njenih interesov, kar se presoja na podlagi njenih poklicnih, ekonomskih, socialnih in drugih vezi, ki kažejo na to, da med osebo in Republiko Slovenijo obstajajo tesne in trajne povezave.

Šteje se, da ima oseba zagotovljeno materialno in socialno varnost, če ima zagotovljena sredstva najmanj v višini osnovnega minimalnega dohodka, določenega s

predpisi o socialnem varstvu. Sredstva v višini osnovnega minimalnega dohodka mora imeti zagotovljena tudi za vsako osebo, ki jo mora preživljati.

Šteje se, da ima oseba urejen status tujca, če ima v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za stalno ali začasno prebivanje, potrdilo o prijavi prebivanja za državljana Evropske unije ali, če tako določa drug zakon.

Prisega o spoštovanju svobodnega demokratičnega ustavnega reda, ki je utemeljen v Ustavi Republike Slovenije, se glasi: Izrekam zvestobo moji novi domovini Republiki Sloveniji in se s prisego zavežujem, da bom spoštoval svobodni demokratični ustavni red Republike Slovenije, vrednote in načela svobode in demokracije in da bom kot državljan Republike Slovenije izpolnjeval svoje dolžnosti in obveznosti. Prisegam, da ne bom deloval in podpiral delovanja proti svobodnemu in demokratičnemu ustavnemu redu ali obstoju Republike Slovenije in da protipravno ne bom ogrožal organov Republike Slovenije ali predstavnikov teh organov. Prisegam, da ne bom podpiral delovanja zoper interese Republike Slovenije z uporabo nasilja ali pripravljanih dejanj k uporabi nasilja.

Postopek in način slovesnega dejanja podaje prisega predpiše minister, pristojen za notranje zadeve, v treh mesecih od začetka veljavnosti tega zakona.

11. člen

Osebi, ki vloži prošnjo za pridobitev državljanstva Republike Slovenije z naturalizacijo, se lahko izda zagotovilo, da bo sprejeta v državljanstvo, če izpolnjuje pogoje iz 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. in 10. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

Zoper zagotovilo iz prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba.

Pred odločitvijo o naturalizaciji tujca, ki predloži dokaz o izpolnjevanju pogojev iz 2. točke prvega odstavka 10. člena zakona, pristojni organ ponovno preveri pogoje iz 6. in 8. točke prvega odstavka 10. člena zakona.

Če stranka ne izpolnjuje pogojev iz prejšnjega odstavka, se njena vloga zavrne.

Če oseba iz prvega odstavka tega člena v roku dveh let od vročitve zagotovila ne predloži dokazov iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena se šteje, da je svojo vlogo umaknila.

12. člen

Pristojni organ lahko, če je to v skladu z nacionalnim interesom, po prostem preudarku sprejme v državljanstvo Republike Slovenije slovenskega izseljenca in njegovega potomca do četrtega kolena v ravni črti, če dejansko živi v Republiki Sloveniji vsaj eno leto pred vložitvijo prošnje, če ima urejen status tujca in če izpolnjuje pogoje iz 1., 4., 5., 6., 7., 8., 9. in 10. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

Pristojni organ lahko, če je to v skladu z nacionalnim interesom, po prostem preudarku sprejme v državljanstvo Republike Slovenije osebo, ki je izgubila državljanstvo Republike Slovenije na podlagi odpusta ali odreka državljanstvu v skladu z določbami tega zakona ali v skladu s predpisi, ki so urejali državljanstvo na območju Republike Slovenije pred sprejemom tega zakona, če oseba dejansko živi v Sloveniji neprekinjeno šest mesecev pred vložitvijo prošnje, če ima urejen status tujca in če izpolnjuje pogoje iz 1., 4., 6., 7., 8., 9. in 10. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

Pristojni organ lahko, če je to v skladu z nacionalnim interesom, po prostem preudarku sprejme v državljanstvo Republike Slovenije osebo, ki je že najmanj tri leti poročena z državljanom Republike Slovenije, če dejansko živi v Sloveniji neprekinjeno vsaj eno leto pred vložitvijo prošnje, če ima urejen status tujca in če izpolnjuje pogoje iz 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9. in 10. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona. Šteje se, da je pogoj neprekinjenega prebivanja izpolnjen, tudi če oseba fizično ni prisotna na ozemlju Republike Slovenije zaradi razlogov, ki na njeni strani ali na strani zakonca ne štejejo za prekinitve bivanja. Okoliščine zaradi katerih je kljub odsotnosti prosilca za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije izpolnjen pogoj neprekinjenega prebivanja, določi Vlada Republike Slovenije.

Oseba iz prejšnjega odstavka lahko na posebno prošnjo izjemoma pridobi državljanstvo Republike Slovenije, čeprav ne izpolnjuje pogoja iz 2. točke 10. člena tega zakona in pogoja neprekinjenega prebivanja iz prejšnjega odstavka, če s tem soglaša Vlada Republike Slovenije.

Pristojni organ lahko, če je to v skladu z nacionalnim interesom, po prostem preudarku sprejme v državljanstvo Republike Slovenije polnoletno osebo, rojeno na območju Republike Slovenije, če dejansko živi v Sloveniji od rojstva dalje in če izpolnjuje pogoje iz 6., 7., 8., 9. in 10. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

Pri odločanju na podlagi prejšnjega odstavka lahko pristojni organ upošteva osebne, družinske, gospodarske, socialne in druge vezi, ki vežejo osebo na Republiko Slovenijo, ter posledice, ki bi jih povzročila zavrnitev prošnje za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije.

Pristojni organ lahko, če je to v skladu z nacionalnim interesom, po prostem preudarku sprejme v državljanstvo Republike Slovenije osebo s statusom begunca, priznanega po zakonu o azilu, če dejansko živi v Sloveniji neprekinjeno 5 let pred vložitvijo prošnje in če izpolnjuje pogoje iz 1., 4., 5., 6., 7., 8., 9. in 10. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

Pristojni organ lahko, če je to v skladu z nacionalnim interesom, po prostem preudarku sprejme v državljanstvo Republike Slovenije osebo brez državljanstva (apatrida), če dejansko živi v Sloveniji neprekinjeno 5 let pred vložitvijo prošnje, če ima urejen status tujca in če izpolnjuje pogoje iz 1., 4., 5., 6., 7., 8., 9. in 10. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

Pristojni organ lahko, če je to v skladu z nacionalnim interesom, po prostem preudarku sprejme v državljanstvo Republike Slovenije osebo, ki je v Republiki Sloveniji obiskovala in uspešno zaključila najmanj visokošolski program, če dejansko živi v Republiki Sloveniji najmanj sedem let, od tega neprekinjeno vsaj eno leto pred vložitvijo prošnje, če ima urejen status tujca ter izpolnjuje pogoje iz 2., 4., 6., 7., 8., 9. in 10. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

13. člen

Z naturalizacijo lahko pridobi državljanstvo Republike Slovenije polnoletna oseba, če to koristi državi zaradi znanstvenih, gospodarskih, kulturnih, nacionalnih ali podobnih razlogov, pod pogojem, da dejansko živi v Sloveniji neprekinjeno vsaj eno leto pred vložitvijo prošnje in ima urejen status tujca ter izpolnjuje pogoje iz 4., 6., 8., 9. in 10. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko pridobi državljanstvo Republike Slovenije oseba, čeprav ne izpolnjuje pogoja neprekinjenega prebivanja v Republiki Sloveniji in pogoja urejenega statusa tujca, pri čemer se upošteva njen izjemen prispevek k razvoju Republike Slovenije in k povečanju mednarodnega ugleda oziroma prepoznavnosti Republike Slovenije.

Osebam iz 2. člena Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (Uradni list RS, št. 43/06), ki uveljavljajo korist države iz nacionalnih razlogov, ni treba izpolnjevati pogoja neprekinjenega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi urejenega statusa tujca, pogoja 4. točke, če niso zavezanci za plačilo davkov v Republiki Sloveniji, pa tudi ne pogoja iz 9. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

Obstoj razlogov iz prvega in drugega odstavka tega člena na podlagi mnenja pristojnega resornega organa predhodno ugotovi Vlada Republike Slovenije.

Če oseba uveljavlja korist države iz razloga, ki ne spada v pristojnost nobenega resornega organa, ugotovi obstoj razloga iz prvega odstavka tega člena Vlada Republike Slovenije na podlagi mnenja ministrstva, pristojnega za notranje zadeve.

13.a člen **(razveljaven)**

14. člen

Če oče in mati pridobita državljanstvo Republike Slovenije z naturalizacijo, ga na njuno prošnjo pridobi tudi njun otrok, ki še ni star 18 let.

Če eden od staršev pridobi državljanstvo Republike Slovenije z naturalizacijo, ga pridobi tudi njegov otrok, ki še ni star 18 let, če ta roditelj za to zaprosi in če otrok živi z njim v Sloveniji neprekinjeno vsaj eno leto pred vložitvijo prošnje ter ima urejen status tujca.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pridobi državljanstvo Republike Slovenije otrok, ki je rojen v Republiki Sloveniji in še ni dopolnil leto dni starosti, če za to zaprosi roditelj, ki pridobi državljanstvo Republike Slovenije z naturalizacijo.

Če eden od staršev pridobi državljanstvo Republike Slovenije z naturalizacijo na podlagi 13. člena tega zakona iz nacionalnih razlogov, ga pridobi tudi njegov otrok, ki še ni star 18 let, če ta roditelj za to zaprosi.

Otrok, ki nima staršev, ali čigar staršem je odvzeta roditeljska pravica ali poslovna sposobnost in od rojstva živi v Sloveniji, lahko pridobi državljanstvo Republike Slovenije na prošnjo skrbnika, ki je državljan Republike Slovenije in pri katerem otrok živi, če zaradi koristi otroka k njegovemu sprejemu v državljanstvo da soglasje ministrstvo, pristojno za družino in socialne zadeve.

Če je otrok star več kot 14 let, se zahteva za pridobitev državljanstva po prejšnjih odstavkih tudi njegova privolitev.

V primeru posvojitve, pri kateri med posvojitelji in posvojencem ne nastane enako razmerje kot med starši in otroki, lahko na prošnjo posvojiteljev, državljanov Republike Slovenije, pridobi državljanstvo Republike Slovenije njun posvojenec, ki še ni star 18 let, če s posvojiteljema stalno živi v Sloveniji.

15. člen

Kdor pridobi državljanstvo Republike Slovenije z naturalizacijo ali po 40. členu tega zakona, postane državljan Republike Slovenije z dnem, ko mu je vročena odločba o pridobitvi državljanstva Republike Slovenije.

16. člen

Organ, ki je izdal odločbo o pridobitvi državljanstva z naturalizacijo, lahko razveljavi odločbo, če se ugotovi, da je bila naturalizacija dosežena z lažnimi izjavami ali z namernim prikrivanjem bistvenih dejstev ali okoliščin, ki bi vplivale na odločitev.

Odločba se razveljavi tudi v primeru, če je bila oseba sprejeta v državljanstvo Republike Slovenije na podlagi zagotovila tuje države, da ji bo tuje državljanstvo prenehalo, če bo sprejeta v državljanstvo Republike Slovenije, če v roku, navedenem v odločbi o sprejemu v državljanstvo Republike Slovenije, ne predloži dokaza, da ji je prenehalo prejšnje državljanstvo.

V primeru, da se razveljavi odločba o naturalizaciji staršev, se lahko razveljavi tudi odločba o naturalizaciji za njihove otroke do 18. leta starosti, ki so pridobili državljanstvo Republike Slovenije z naturalizacijo istočasno s starši.

III. PRENEHANJE DRŽAVLJANSTVA

17. člen

Državljanstvo Republike Slovenije preneha:

1. z odpustom,
2. z odrekom,
3. z odvzemom,
4. po mednarodni pogodbi.

1. Prenehanje državljanstva z odpustom

18. člen

Državljanu Republike Slovenije preneha državljanstvo Republike Slovenije z odpustom (v nadaljnjem besedilu: odpust iz državljanstva Republike Slovenije), če za to zaprosi in če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je dopolnil 18 let;
2. da dejansko živi v tujini;
3. da ni ovir zaradi vojaške dolžnosti;
4. da je poravnal dolžne davke in druge zakonske obveznosti;
5. da ima poravnane preživninske obveznosti iz zakonske zveze in iz razmerja med starši in otroki do oseb, ki živijo v Sloveniji;
6. da zoper njega v Sloveniji ne teče kazenski postopek za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, če pa je bil v Sloveniji obsojen na zapor, da je to kazen prestal;
7. da ima ali da dokaže, da bo sprejet v tuje državljanstvo.

Kaj se šteje za ovire zaradi vojaške dolžnosti po 3. točki prejšnjega odstavka, podrobneje predpiše ministrstvo, pristojno za obrambne zadeve.

Organ, pristojen za odločanje o odpustu, lahko zavrne prošnjo za odpust iz državljanstva Republike Slovenije, čeprav so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, če tako rešitev zahtevajo razlogi varnosti ali obrambe države oziroma če to terjajo vzajemnost ali drugi razlogi v zvezi z odnosi s tujo državo.

Organ, ki je pristojen za odločanje o odpustu, lahko zavrne prošnjo za odpust iz državljanstva Republike Slovenije, čeprav so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, če tako rešitev pogojujejo ekonomski, socialni ali nacionalni interesi države.

19. člen

Osebi, ki je zaprosila za odpust iz državljanstva Republike Slovenije, se lahko izda zagotovilo o odpustu, čeprav ne izpolnjuje pogojev iz 2. in 7. točke prejšnjega člena.

Če oseba, ki ji je bilo izdano zagotovilo iz prejšnjega odstavka, v roku dveh let od vročitve zagotovila ne dokaže, da se je dejansko izselila iz Republike Slovenije in da ji je zagotovljeno tuje državljanstvo oziroma, da ga je že pridobila, se šteje, da je umaknila svojo prošnjo.

20. člen

Osebi, ki je odpuščena iz državljanstva Republike Slovenije, preneha državljanstvo z dnem, ko ji je vročena odločba o odpustu iz državljanstva Republike Slovenije.

21. člen

Organ, ki je odločil o odpustu iz državljanstva Republike Slovenije, lahko odpravi odločbo o odpustu, če oseba za to zaprosi in če v enem letu od vročitve odločbe ni pridobila tujega državljanstva.

Prošnja za odpravo odločbe o odpustu se lahko vloži v enem letu od vročitve odločbe.

22. člen

Otroku do dopolnjenega 18. leta starosti preneha državljanstvo Republike Slovenije na prošnjo obeh staršev, ki jima je državljanstvo prenehalo z odpustom, ali je državljanstvo Republike Slovenije prenehalo na ta način enemu od njiju, drugi pa nima državljanstva Republike Slovenije.

Če otrokovi starši živijo ločeno, otroku preneha državljanstvo Republike Slovenije z odpustom na zahtevo tistega roditelja, pri katerem otrok živi oziroma kateremu je dodeljen v varstvo in vzgojo, in tudi sam prosi za odpust iz državljanstva Republike Slovenije, ali v primeru, da je roditelj, pri katerem otrok živi, tujec. V obeh primerih je potrebno soglasje drugega roditelja.

Če drugi roditelj ne soglaša z odpustom otroka iz državljanstva Republike Slovenije, otrok dobi odpust, če zaradi koristi otroka k njegovemu odpustu da soglasje ministristvo, pristojno za družino in socialne zadeve.

Soglasje je treba priložiti prošnji za odpust otroka iz državljanstva Republike Slovenije.

Soglasje iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena ni potrebno, če prebivališča drugega roditelja ni mogoče ugotoviti ali če mu je odvzeta poslovna sposobnost ali roditeljska pravica.

23. člen

Zaradi popolne posvojitve preneha državljanstvo Republike Slovenije z odpustom posvojencu, mlajšemu od 18 let, ki je državljan Republike Slovenije, če za to zaprosi posvojitelj, ki je tujec ali posvojitelj, ki prosi za odpust iz državljanstva Republike Slovenije, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega člena.

24. člen

Če je otrok star več kot 14 let, se za prenehanje državljanstva Republike Slovenije zahteva tudi njegova privolitev.

2. Prenehanje državljanstva z odrekom

25. člen

Polnoletni državljan Republike Slovenije, ki je bil rojen v tujini in tam živi, pa ima tudi tuje državljanstvo, se lahko do dopolnjenega 25. leta starosti odreče državljanstvu Republike Slovenije.

Če državljan Republike Slovenije izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, organ pristojen za odločanje o odreku, z odločbo ugotovi, da mu je državljanstvo Republike Slovenije prenehalo z dnem, ko je podal izjavo o odreku državljanstvu Republike Slovenije.

Glede odreka državljanstvu mladoletnih otrok se smiselno uporabljajo določbe 22., 23. in 24. člena tega zakona.

3. Prenehanje državljanstva z odvzemom

26. člen

Državljanu Republike Slovenije, ki dejansko živi v tujini in ima tudi tuje državljanstvo, se lahko odvzame državljanstvo Republike Slovenije, če s svojim delom škoduje mednarodnim ali drugim interesom Republike Slovenije.

Za delo, s katerim se škoduje mednarodnim in drugim interesom Republike Slovenije, se šteje:

1. če oseba pripada organizaciji, katere aktivnost meri na rušenje ustavnega reda Republike Slovenije;
2. če oseba kot pripadnik tuje obveščevalne službe škoduje interesom Republike Slovenije ali če tem interesom škoduje s svojim delom v državnem organu ali organizaciji tuje države;

3. če je oseba pogosti storilec kaznivih dejanj, ki se preganjajo po uradni dolžnosti, in prekrškov zoper javni red;
4. če oseba kljub pozivu pristojnega organa odkloni izpolnitev z ustavo in zakonom predpisane dolžnosti državljana Republike Slovenije.

Šteje se, da ima oseba državljanstvo tuje države, če ima potno listino državljana tuje države ali če izvršuje vojaško dolžnost po predpisih te države ali če je zaposlena v državnem organu ali v oboroženih silah tuje države.

Odločba o odvzemu državljanstva Republike Slovenije se lahko izjemoma izda brez udeležbe stranke v postopku.

Osebi, ki ji je odvzeto državljanstvo Republike Slovenije, to preneha z dnem vročitve odločbe; če odločbe ni mogoče vročiti, ji državljanstvo Republike Slovenije preneha z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. SKUPNE DOLOČBE

27. člen

O pridobitvi državljanstva Republike Slovenije na podlagi 13. člena tega zakona odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

O pridobitvi državljanstva Republike Slovenije na podlagi 10., 12. in 14. člena tega zakona ter o izdaji zagotovila na podlagi 11. člena tega zakona odloča upravna enota.

O priglasitvi državljanstva na podlagi 5., 6. in 41. člena tega zakona odloča upravna enota.

O prenehanju državljanstva Republike Slovenije na podlagi drugega odstavka 9. člena, 18., 22., 23., 25. in 26. člena tega zakona ter o izdaji zagotovila na podlagi 19. člena tega zakona odloča upravna enota.

27.a člen

Prošnja za pridobitev ali prenehanje državljanstva se vloži na upravni enoti. Prošnja za pridobitev državljanstva Republike Slovenije na podlagi 13. člena tega zakona se lahko vloži tudi pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, ali diplomatsko-konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini, prošnja za prenehanje državljanstva pa se lahko vloži tudi pri diplomatsko-konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini.

Uradna oseba najpozneje v 15 delovnih dneh od vložitve vloge po uradni dolžnosti priskrbi podatke o dejstvih, o katerih vodi uradno evidenco državni organ sam, in zahteva podatke o dejstvih, o katerih vodi uradno evidenco kakšen drug državni organ oziroma organ samoupravne lokalne skupnosti ali nosilec javnega pooblastila. Po uradni dolžnosti zahteva tudi podatke o dejstvih, ki se štejejo za davčno tajnost in kažejo na izpolnjevanje pogoja iz 9. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

Za odločanje v postopkih pridobitve in prenehanja državljanstva je pristojna upravna enota, na območju katere ima oseba prijavljeno stalno ali začasno prebivališče. Če ima oseba v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno in začasno prebivališče, je pristojna upravna enota, na območju katere ima oseba prijavljeno stalno prebivališče.

Če ima oseba v Republiki Sloveniji prijavljenih več začasnih prebivališč, je pristojna upravna enota, na območju katere ima oseba prijavljeno zadnje začasno prebivališče.

Če oseba v Republiki Sloveniji nima prijavljenega niti stalnega niti začasnega prebivališča, je pristojna upravna enota, na območju katere je oseba imela prijavljeno zadnje stalno ali začasno prebivališče. Če oseba v Republiki Sloveniji ni imela prijavljenega stalnega ali začasnega prebivališča, je pristojna upravna enota, na območju katere so imeli starši osebe prijavljeno stalno ali začasno prebivališče. Če starši niso imeli prijavljenega prebivališča v Republiki Sloveniji, je pristojna upravna enota, na območju katere je vpisano rojstvo osebe.

Če nobena navedena okoliščina ne obstaja ali ni obstajala, je za odločanje pristojna Upravna enota Ljubljana.

27.b člen

Odločba upravne enote, s katero je bilo odločeno, da oseba pridobi državljanstvo Republike Slovenije, se predloži v revizijo ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, razen odločbe, izdane v postopku, ki je bil predhodno zaključen z izdajo zagotovila na podlagi 11. člena tega zakona.

Upravna enota upravno zadevo predloži v revizijo najpozneje v osmih dneh od dneva, ko je potekel rok za pritožbo. Odločba upravne enote, s katero je bilo odločeno, da oseba pridobi državljanstvo Republike Slovenije, postane dokončna z dnem, ko je k odločbi dano soglasje ministrstva, pristojnega za notranje zadeve.

Ne glede na določbo 15. člena tega zakona postane oseba, ki pridobi državljanstvo Republike Slovenije v postopkih, ki spadajo v pristojnost upravne enote, državljan Republike Slovenije z dnem, ko poda prisego iz 10. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

Upravna enota v primeru iz četrtega odstavka 12. člena tega zakona predloži upravno zadevo ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki nato posebno prošnjo osebe predloži v soglasje Vladi Republike Slovenije.

27.c člen

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, da v postopku revizije soglasje k odločbi upravne enote.

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, odločbo upravne enote odpravi in samo odloči o stvari, če ugotovi, da so bila na prvi stopnji nepopolno ali napačno ugotovljena dejstva, da je v postopku prišlo do bistvenih kršitev pravil postopka ali da je bil v postopku napačno uporabljen materialni predpis.

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, mora najpozneje v dveh mesecih od dneva prejema upravne zadeve opraviti revizijo.

Kadar ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, odločbo upravne enote odpravi, se rok iz prejšnjega odstavka lahko podaljša, vendar ne za več kot dva meseca.

27.d člen

Prvi in drugi odstavek 27.b člena in 27.c člen se uporabljajo tudi v postopkih pridobitve državljanstva Republike Slovenije, ki se končajo z izdajo zagotovila na podlagi 11. člena tega zakona.

28. člen

Merila za ugotavljanje nacionalnega interesa pri sprejemu v državljanstvo Republike Slovenije po 10., 12. in 13. členu tega zakona ter za zavrnitev vloge za odpust iz državljanstva Republike Slovenije po četrtem odstavku 18. člena tega zakona določa Vlada Republike Slovenije. Vlada Republike Slovenije določa tudi merila za ugotavljanje pogoja iz 3., 4. in 8. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

29. člen

Državljanstvo na prvi stopnji ugotavlja upravna enota, na območju katere ima oseba stalno prebivališče. Ta je dolžna na zahtevo posameznika o njegovem državljanstvu izdati ugotovitveno odločbo. Ugotovitveno odločbo je dolžan izdati tudi na zahtevo organa, ki vodi postopek v zvezi z uveljavljanjem pravice posameznika.

30. člen

O pridobitvi ali prenehanju državljanstva je treba obvestiti organ, pristojen za vodenje matičnega registra.

V. EVIDENCE O DRŽAVLJANSTVU

31. člen

Podatek o državljanstvu se za državljane Republike Slovenije zbira in nadalje obdeluje v matičnem registru v skladu z namenom zbiranja in nadaljnje obdelave osebnih podatkov v matičnem registru po določbah zakona, ki ureja matični register.

32. člen

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in upravne enote vodijo evidenco oseb, ki so pridobile državljanstvo Republike Slovenije z naturalizacijo ali na podlagi mednarodnih pogodb, in evidenco oseb, ki jim je državljanstvo Republike Slovenije prenehalo (v nadaljnjem besedilu: register državljanstev). Register državljanstev se vodi kot informatizirana podatkovna zbirka, ki jo vzdržuje ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Podatke vpiše v register organ, ki je odločil o pridobitvi ali prenehanju državljanstva. Register državljanstev je računalniško povezan z registrom tujcev in matičnim registrom.

V registru državljanstev se osebni podatki o osebah, ki se vpisujejo v register državljanstev, zbirajo in nadalje obdelujejo za ugotavljanje, urejanje in uveljavljanje njihovih pravic in obveznosti, odločanje o njihovih pravicah in obveznostih, spremljanje stanja na področju državljanstev, potrebe državnih organov in drugih uporabnikov, ki jih potrebujejo za opravljanje z zakonom določenih nalog oziroma za vodenje in vzdrževanje z zakonom predpisanih zbirk in izvajanje statističnih, zgodovinskih in drugih raziskovanj, za katere imajo podlago v zakonu, ter za druge zakonite namene.

33. člen

V registru državljanstev se o osebah, ki so pridobile državljanstvo Republike Slovenije z naturalizacijo ali na podlagi mednarodnih pogodb, vodijo ti podatki:

1. osebno ime,
2. datum in kraj rojstva,
3. enotna matična številka občana,
4. spol,
5. dovoljenje za začasno ali stalno prebivanje, potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU,
6. stalno ali začasno prebivališče v Republiki Sloveniji (ob naturalizaciji),
7. poklic in šolska izobrazba,
8. državljanstvo do naturalizacije,
9. številka in datum odločbe ter organ, ki je odločbo izdal,
10. pravna podlaga pridobitve državljanstva Republike Slovenije,
11. datum pridobitve državljanstva Republike Slovenije.

V registru državljanstev se o osebah, ki jim je državljanstvo Republike Slovenije prenehalo, vodijo ti podatki:

1. priimek in ime,
2. datum in kraj rojstva,
3. enotna matična številka občana,
4. spol,
5. stalno ali začasno prebivališče pred odhodom v tujino,
6. prebivališče ob prenehanju državljanstva Republike Slovenije,
7. poklic in šolska izobrazba,
8. podatek o tujem državljanstvu,
9. razlog za prenehanje državljanstva Republike Slovenije,
10. številka in datum odločbe ter organ, ki je odločbo izdal,
11. pravna podlaga prenehanja državljanstva,
12. datum prenehanja državljanstva.

Osebni podatki se hranijo v evidencah še 50 let po smrti ali prenehanju državljanstva osebe, na katero se podatki nanašajo. Po poteku tega roka se podatki arhivirajo.

34. člen

Podatki za evidence o državljanstvu se zbirajo neposredno od posameznikov, na katere se nanašajo.

Ne glede na prejšnji odstavek se podatki, kadar je to mogoče, zbirajo:

1. iz rojstne matične knjige,
2. iz državljanske knjige,
3. iz javnih listin,
4. od drugih oseb v skladu z zakonom.

35. člen

Osebne podatke iz evidenc o državljanstvu lahko uporabljajo delavci policije za izvrševanje z zakonom določenih nalog.

Organi, ki vodijo evidence o državljanstvu, posredujejo drugim uporabnikom podatke iz teh evidenc, če so za njihovo uporabo pooblaščen z zakonom ali na podlagi privolitve ali zahteve posameznika, na katerega se podatki nanašajo.

Uporabniki podatkov iz prejšnjega odstavka ne smejo posredovati osebnih podatkov drugim uporabnikom in jih smejo uporabljati samo za namene, za katere so jih dobili.

36. člen

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko ob pogoju vzajemnosti posreduje podatke o posamezniku, vsebovane v evidencah o državljanstvu, drugim državam, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če gre za posredovanje organom tuje države, ki so pristojni za zadeve državljanstva;
2. če se prejemnik podatkov zaveže, da bo dobljene podatke uporabljal samo za namene v zvezi z urejanjem državljanstva, v nasprotnem primeru pa le, če je to nujno za izvedbo kazenskega postopka ali če posredovanje podatkov nedvomno koristi posamezniku, na katerega se podatki nanašajo;
3. če je v državi, v kateri je sedež organa, ki se mu podatki posredujejo, zagotovljeno varstvo osebnih podatkov tudi za tujce.

Dejstvo iz 3. točke prejšnjega odstavka ugotavlja ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

37. člen

Državljanstvo Republike Slovenije se dokazuje z osebno izkaznico, potno listino, izpiskom iz matičnega registra ali potrdilom o državljanstvu.

Obrazec potrdila o državljanstvu predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

38. člen

Če je bil postopek za ugotovitev državljanstva ali za pridobitev ali prenehanje državljanstva Republike Slovenije uveden na zahtevo stranke in postopka ni mogoče končati brez njenega sodelovanja, se njen molk šteje za umik zahteve, če kljub opozorilu pristojnega organa v danem roku ne opravi nobenega dejanja, potrebnega za nadaljevanje ali dokončanje postopka oziroma če se iz opustitve teh dejanj da sklepati, da ni več zainteresirana za nadaljevanje postopka.

Postopka iz razlogov po prejšnjem odstavku ni mogoče ustaviti, dokler ne potečejo trije meseci od opozorila.

Zakon o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. [1/91-I](#)) vsebuje naslednje prehodne in končni določbi:

»VI. PREHODNE DOLOČBE

39. člen

Za državljana Republike Slovenije velja po tem zakonu, kdor je po dosedanjih predpisih imel državljanstvo Republike Slovenije in Socialistične federativne Republike Jugoslavije.

40. člen

Državljan druge republike, ki je imel na dan plebiscita o neodvisnosti in samostojnosti Republike Slovenije dne 23. decembra 1990, prijavljeno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in tukaj tudi dejansko živi, pridobi državljanstvo Republike Slovenije, če v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona vloži vlogo pri za notranje zadeve pristojnem upravnem organu občine, na območju katere ima stalno prebivališče.

Otrok do dopolnjenega 18. leta starosti pridobi državljanstvo Republike Slovenije pod pogoji iz 14. člena tega zakona.

41. člen

Osebe, ki jim je bilo odvzeto državljanstvo Ljudske Republike Slovenije in FLRJ po zakonu o odvzemu državljanstva, podoficirjem in oficirjem bivše jugoslovanske vojske, ki se nočejo vrniti v domovino, pripadnikom vojnih formacij, ki so služili okupatorju in pobegnili v tujino, kot tudi osebam, ki so pobegnile v tujino po osvoboditvi (Uradni list FLRJ, št. 86/46), in njihovi otroci, lahko pridobijo državljanstvo Republike Slovenije, če v enem letu od uveljavitve tega zakona vložijo prošnjo pri republiškem upravnem organu, pristojnem za notranje zadeve.

Pod pogoji iz prejšnjega odstavka lahko pridobijo državljanstvo Republike Slovenije slovenski izseljenci, ki jim je prenehalo državljanstvo Ljudske Republike Slovenije in FLRJ z odsotnostjo.

42. člen

O pridobitvi državljanstva Republike Slovenije po 40. in 41. členu tega zakona odloča republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve.

43. člen

Državljanstvo oseb, ki so bile po dosedanjih predpisih državljanji Republike Slovenije, pa doslej niso bile vpisane v evidenco državljanov Republike Slovenije, se vpiše naknadno v rojstno matično knjigo na podlagi ugotovitvene odločbe, ki jo po uradni dolžnosti izda pristojni občinski organ. Če rojstvo ni vpisano, je potrebno podatek o državljanstvu vpisati istočasno z vpisom rojstva v skladu z zakonom o matičnih knjigah.

44. člen

Potrdila o državljanstvu Republike Slovenije na podlagi evidenc, ki so se vodile po prej veljavnih predpisih, izdaja organ, pristojen za notranje zadeve, ki te evidence vodi, ali za notranje zadeve pristojni upravni organ občine, na območju katere ima oseba stalno prebivališče.

45. člen

Do vzpostavitve evidence iz 32. člena tega zakona republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve, vodi ločene evidence: o pridobitvi državljanstva Republike Slovenije z naturalizacijo, z vstopom v državljanstvo, s sprejemom državljanov drugih republik v državljanstvo Republike Slovenije, o odpustu, odreku in odvzemu državljanstva, o izgubi državljanstva Republike Slovenije z odsotnostjo, evidenco optantov za italijansko državljanstvo in delni razvid oseb z dvojnimi državljanstvom.

Evidence iz prejšnjega odstavka vsebujejo podatke iz 33. člena tega zakona, ki se zbirajo in uporabljajo na način, določen v 34., 35. in 36. členu tega zakona.

46. člen

Predstojnik republiškega upravnega organa, pristojnega za notranje zadeve, izda natančnejše predpise o načinu vodenja centralne evidence o državljanstvu.

VII. KONČNI DOLOČBI

47. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o državljanstvu Socialistične Republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 23/76).

48. člen

Ta zakon začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o dopolnitvi zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. [30/91-I](#)) spreminja 40. člen zakona tako, da se glasi:

»40. člen

Državljan druge republike, ki je imel na dan plebiscita o neodvisnosti in samostojnosti Republike Slovenije dne 23. decembra 1990, prijavljeno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in tukaj tudi dejansko živi, pridobi državljanstvo Republike Slovenije, če v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona vloži vlogo pri za notranje zadeve pristojnem upravnem organu občine, na območju katere ima stalno prebivališče.

Ne glede na izpolnjene pogoje iz prejšnjega odstavka se vloga za pridobitev državljanstva Republike Slovenije zavrne, če je oseba po 26. 6. 1991 storila kaznivo dejanje iz petnajstega ali šestnajstega poglavja kazenskega zakona SFRJ (Uradni list SFRJ, št. 44/76, 34/84, 74/87, 57/89, 3/90 in 38/90), uperjeno zoper Republiko Slovenijo oziroma druge vrednote, ki jih v skladu z določbo prvega odstavka 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije varuje kazenska zakonodaja Republike Slovenije, ne glede na to, kje je bilo to dejanje storjeno. Če

je za to kaznivo dejanje sprožen kazenski postopek, se postopek za pridobitev državljanstva prekine, dokler kazenski postopek ni pravnomočno končan.

Ne glede na izpolnjene pogoje iz prvega odstavka tega člena se vloga lahko zavrne tudi osebi, za katero so podani razlogi iz 8. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona.

Otrok do dopolnjenega 18. leta starosti pridobi državljanstvo Republike Slovenije pod pogoji iz 14. člena tega zakona.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembi in dopolnitvi zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. [38/92](#)) spreminja 41. člen zakona tako, da se glasi:

»41. člen

Osebe, ki jim je bilo odvzeto državljanstvo Ljudske Republike Slovenije in FLRJ po zakonu o odvzemu državljanstva, podoficirjem in oficirjem bivše jugoslovanske vojske, ki se nočejo vrniti v domovino, pripadnikom vojnih formacij, ki so služili okupatorju in pobegnili v tujino, kot tudi osebam, ki so pobegnile v tujino po osvoboditvi (Uradni list FLRJ, št. 86/46), in njihovi otroci, lahko pridobijo državljanstvo Republike Slovenije, če v dveh letih od uveljavitve tega zakona vložijo prošnjo pri republiškem upravnem organu, pristojnem za notranje zadeve.

Pod pogoji iz prejšnjega odstavka lahko pridobijo državljanstvo Republike Slovenije slovenski izseljenci, ki jim je prenehalo državljanstvo Ljudske Republike Slovenije in FLRJ z odsotnostjo.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Odločba o razveljavitvi 41. in 13.a člena zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. [61/92](#)) spreminja 41. člen zakona tako, da se glasi:

»41. člen
([razveljavljen](#))«;

ter v zvezi z razveljavitvijo določa:

»Razveljavitev začne učinkovati dne 1. 6. 1993 s pravnim učinkom po prvem in drugem odstavku 414. člena ustave iz leta 1974.«.

Odločba o razveljavitvi 28. člena zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. [61/92](#)) v zvezi z razveljavitvijo določa:

»Ta odločba ima pravni učinek po prvem in drugem odstavku 414. člena ustave iz leta 1974.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. [13/94](#)) dodaja 39.a člen zakona:

»39.a člen

Za državljana Republike Slovenije velja oseba, ki je imela na dan 23. 12. 1990 prijavljeno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji ali od tega dne dalje v Sloveniji neprekinjeno dejansko živi, če bi pridobila državljanstvo Republike Slovenije po 37. členu zakona o državljanstvu FLRJ (Uradni list DFJ, št. 64/45 in Uradni list FLRJ, št. 54/46, 104/47, 88/48 in 105/48), pa je do 21. 12. 1950 pridobila državljanstvo druge republike nekdanje SFRJ, čeprav ni podala izjave po drugem odstavku obvezne razlage prvega odstavka 37. člena zakona o državljanstvu FLRJ z dne 1. 7. 1946 (Uradni list FLRJ, št. 90/46).

Oseba, ki uveljavlja priznanje državljanstva Republike Slovenije po prejšnjem odstavku, mora predložiti dokaze o tem, na kakšni pravni podlagi je bil opravljen vpis v državljanško knjigo v drugi republiki nekdanje SFRJ.

Izjava stranke se upošteva kot dokaz samo izjemoma. če stranka nesporno izkaže, da ni mogla pridobiti dokaza iz prejšnjega odstavka.«;

dodaja 41. člen zakona:

»41. člen

Za državljana Republike Slovenije se do dopolnjenega 23. leta lahko z izjavo opredeli tudi v Republiki Sloveniji rojena oseba, starejša od 18 let. če je eden od njenih staršev bil ob njenem rojstvu državljan Republike Slovenije, vendar so se starši kasneje sporazumeli za državljanstvo druge republike nekdanje SFRJ.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»11. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Odločba o razveljavitvi tretjega odstavka 40. člena zakona o državljanstvu Republike Slovenije, kolikor se nanaša na razlog nevarnosti za javni red, določen v 8. točki 10. člena tega zakona (Uradni list RS, št. [59/99](#)) spreminja 40. člen zakona tako, da se glasi:

»40. člen

Državljan druge republike, ki je imel na dan plebiscita o neodvisnosti in samostojnosti Republike Slovenije dne 23. decembra 1990, prijavljeno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in tukaj tudi dejansko živi, pridobi državljanstvo Republike Slovenije, če v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona vloži vlogo pri za notranje zadeve pristojnem upravnem organu občine, na območju katere ima stalno prebivališče.

Ne glede na izpolnjene pogoje iz prejšnjega odstavka se vloga za pridobitev državljanstva Republike Slovenije zavrne, če je oseba po 26. 6. 1991 storila kaznivo dejanje iz petnajstega ali šestnajstega poglavja kazenskega zakona SFRJ (Uradni list SFRJ, št. 44/76, 34/84, 74/87, 57/89, 3/90 in 38/90), uperjeno zoper Republiko Slovenijo oziroma druge vrednote, ki jih v skladu z določbo prvega odstavka 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije varuje kazenska zakonodaja Republike Slovenije, ne glede na to, kje je bilo to dejanje storjeno. Če je za to kaznivo dejanje sprožen kazenski postopek, se postopek za pridobitev državljanstva prekine, dokler kazenski postopek ni pravnomočno končan.

Ne glede na izpolnjene pogoje iz prvega odstavka tega člena se vloga lahko zavrne tudi osebi, za katero so podani razlogi iz 8. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona. ([delno razveljavljen](#))

Otrok do dopolnjenega 18. leta starosti pridobi državljanstvo Republike Slovenije pod pogoji iz 14. člena tega zakona.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o državljanstvu Republike Slovenije – ZDRS-Č (Uradni list RS, št. [96/02](#)) spreminja 42. člen zakona tako, da se glasi:

»42. člen

O pridobitvi državljanstva Republike Slovenije po 40. členu tega zakona odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.«;

spreminja 43. člen zakona tako, da se glasi:

»43. člen

Državljanstvo oseb, ki so bile po dosedanjih predpisih državljani Republike Slovenije, pa doslej niso bile vpisane v evidenco državljanov Republike Slovenije, se vpiše naknadno v rojstno matično knjigo na podlagi ugotovitvene odločbe, ki jo po uradni dolžnosti izda pristojna upravna enota. Če rojstvo ni vpisano, je potrebno podatek o državljanstvu vpisati istočasno z vpisom rojstva v skladu z zakonom o matičnih knjigah.«;

spreminja 44. člen zakona tako, da se glasi:

»44. člen

Potrdila o državljanstvu Republike Slovenije na podlagi evidenc, ki so se vodile po prej veljavnih predpisih, izdaja organ, pristojen za notranje zadeve, ki te evidence vodi, ali upravna enota, na območju katere ima oseba stalno prebivališče.«;

spreminja 45. člen zakona tako, da se glasi:

»45. člen

Do vzpostavitve evidence iz 32. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, vodi ločene evidence: o pridobitvi državljanstva Republike Slovenije z naturalizacijo, z vstopom v državljanstvo, s sprejemom državljanov drugih republik v državljanstvo Republike Slovenije, o odpustu, odreku in odvzemu državljanstva, o izgubi državljanstva Republike Slovenije z odsotnostjo, evidenco optantov za italijansko državljanstvo in delni razvid oseb z dvojnim državljanstvom.

Evidence iz prejšnjega odstavka vsebujejo podatke iz 33. člena tega zakona, ki se zbirajo in uporabljajo na način, določen v 34., 35. in 36. členu tega zakona.«;

spreminja 46. člen zakona tako, da se glasi:

»46. člen

Minister, pristojen za notranje zadeve, izda natančnejše predpise o načinu vodenja centralne evidence o državljanstvu.«;

ter vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

19. člen

Za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije lahko v roku enega leta od dneva uveljavitve tega zakona zaprosi polnoletna oseba, ki je imela na dan 23. 12. 1990 na območju Republike Slovenije prijavljeno stalno prebivališče in od tega dne dalje v Republiki Sloveniji tudi neprekinjeno živi, če izpolnjuje pogoje iz 5., 6., 8. in 10. točke prvega odstavka 10. člena zakona.

Pri odločanju na podlagi prejšnjega odstavka lahko pristojni organ glede izpolnjevanja pogoja 6. točke prvega odstavka 10. člena zakona in izpolnjevanja pogoja 8. točke prvega odstavka 10. člena zakona upošteva dolžino prebivanja osebe v državi, njene osebne, družinske, gospodarske, socialne in druge vezi, ki jo vežejo na Republiko Slovenijo ter posledice, ki bi jih za osebo povzročila zavrnitev prošnje za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije.

Vlogo poda prosilec pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve.

Prosilec je v postopku po tem členu oproščen plačila vseh stroškov postopka.

20. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državljanstvu Republike Slovenije – ZDRS-D (Uradni list RS, št. [127/06](#)) spreminja 41. člen zakona tako, da se glasi:

»41. člen

Za državljana Republike Slovenije se do dopolnjenega 36. leta lahko z izjavo opredeli tudi v Republiki Sloveniji rojena oseba, starejša od 18 let, če je eden od njenih staršev bil ob njenem rojstvu državljan Republike Slovenije, vendar so se starši kasneje sporazumeli za državljanstvo druge republike nekdanje SFRJ.

Izjava o priglasitvi iz prejšnjega odstavka se lahko vloži pri diplomatsko-konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini ali pri upravni enoti.«;

spreminja 43. člen zakona tako, da se glasi:

»43. člen

Državljanstvo oseb, ki so bile po dosedanjih predpisih državljani Republike Slovenije, pa doslej niso bile vpisane v evidenco državljanov Republike Slovenije, se vpiše naknadno v matični register na podlagi ugotovitvene odločbe, ki jo po uradni dolžnosti izda pristojna upravna enota. Če rojstvo ni vpisano, je potrebno podatek o državljanstvu vpisati istočasno z vpisom rojstva v skladu z zakonom, ki ureja vpis v matični register.«;

spreminja 44. člen zakona tako, da se glasi:

»44. člen

Potrdilo o državljanstvu Republike Slovenije izda upravna enota, ne glede na kraj stalnega ali začasnega prebivališča osebe, ki zahteva izdajo potrdila.«;

ter vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

17. člen

27., 27.a, 27.b, 27.c in 27.d člen zakona se začnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona. O vlogah, podanih do začetka uporabe teh določb, odloči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, po določbah Zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 7/03 – uradno prečiščeno besedilo).

Ne glede na prejšnji odstavek, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v primerih izdaje zagotovila na podlagi 11. člena zakona uporabi določbo drugega odstavka 4. člena tega zakona, v primerih odločanja na podlagi 13. člena zakona pa uporabi določbo drugega odstavka 6. člena tega zakona.

Obrazec potrdila o državljanstvu izda minister, pristojen za notranje zadeve, v treh mesecih od začetka veljavnosti tega zakona.

18. člen

Pogoji za vodenje informatizirane podatkovne zbirke po določbi 32. člena zakona se zagotovijo najpozneje v treh mesecih od začetka veljavnosti tega zakona. Do informatizacije evidenc se uporablja določbe 32. in 33. člena Zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 7/03 – uradno prečiščeno besedilo).

19. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o dopolnitvah Zakona o državljanstvu Republike Slovenije – ZDRS-E (Uradni list RS, št. [40/17](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.